

Publicerad 2016-06-14 20:42 av kravaller

enstaka tankar om existensens meningslöshet

tjenare kexet står du här och funderar på hur ingenting har något syfte och existensen är totalt meningslös?

seriöst, ångest är ett sjukt uttjatat diktämne. du kan väl i alla fall försöka vara lite originell?

det vore ju skönt att tro på gud alltså. känna att det här har någon poäng. synd att jag är så jävla intellektuell.

vill springa tills jag känner blodsmak i munnen. vill skrika tills min hals är söndertrasad. vill göra någonting känna någonting vara någonting.

det är ju inte utan att en önskar att en sysslade med dödsknark. kan inte finnas mycket tid över till existentiell ångest när en hela tiden jagar nästa fix.

om allting är meningslöst (det är det) så är ju ångesten över alltings meningslöshet också meningslös. och det är ju lustigt.

jag har en vän som försökte ta livet av sig. jag undrar om hon ångrar att hon inte lyckades.

kan vi inte störta det här skitsamhället snart så att jag kan få lite lugn och ro?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kravaller med Poeter.se id #69916 innehar upphovsrätten